

AARSSKRIFT

FOR
RINGE

EFTERSKOLE

1930

UDGIVET

AF

ELEVFORENINGEN

AARSSKRIFT

FOR
RINGE

EFTERSKOLE

1930

UDGIVET

AF

ELEVFORENINGEN

Elevmødet 1930.

Den 15. Juni oprandt med høj Himmel og straalende Sol, og vore Forventninger med Hensyn til et godt og festligt Elevmøde steg. Nu var der kun ét spændende Punkt tilbage: Hvormange og hvem mon der kommer fra vor Aargang? Henover Middag begyndte der at cykle saa mange unge forbi, og jeg kom i Tanker om, at det vist ogsaa snart maatte være Tiden for mig. Jeg havde ikke kørt ret langt, før en Flok kørte uden om mig med Raabet: „Skal du til Elevmøde, saa hæng paa — standser ikke før Ringe Efterskole!“ Jeg hang paa, og vi var en stor Flok, inden vi naede Ringe. Da vi kom ned til Skolen, saa vi, at der stod Smaaklynger af gamle Elever og snakkede og lo, og glade Udraab lød alle Vegne. „Nej, God Dag, God Dag, der har vi sandelig lille Karl Lundsgaard, hvor er han dog bleven stor.“ — „Der kommer Poul Madsen, saa er vi — fra vort Hold.“ „Ja, men vi er 43!“ lyder saa en ungdommelig Røst, det er lille Hans fra sidste Vinter, der er svært tilfreds.

Jeg styrede straks hen mod det grønne Rækværk om Legepladsen, der sad paa Rad og Række dem, jeg interesserede mig mest for. Vi var 20, og vi kunde endda holde 5-Aars Jubilæum. Der var nok at tale om, og Samtalen gik livligt overalt. Saa bliver der ringet med Klokkerne, og vi søger ind i Gymnastiksalen, hvor Kaffebordene er dækket, og hvor der er pyntet op med Blomster og Flag. Birkelund staar og byder os velkommen og ser ud, som der ikke er en eneste geologisk Tanke i ham. Fru Birkelund har travlt med

at dække ekstra Borde til al den sultne Ungdom, der myldrer ind. Vi faar et Smil og et „Velkommen“ og kan næsten ikke forbinde vor Værtinde med „Henforende Stedordsbisætninger“ og „Tillægsordenes Gradsbøjninger“. Snart er Kaffen drukket, og Birkelund staar paa Talerstolen. Vi synger en Sang, og saa taler Birkelund og Lærer Sehested fra Aarslev til

os. To Ungdomstaler, som Ungdom kan forstaa. Der var saa sandelig ingen, der fandt Tiden lang.

Saa fulgte vor Generalforsamling i Elevforeningen. Den gik ret fornøjeligt til Trods for, at den var lidt lang, da vi skulde have vedtaget Love. Vi sluttede af med en Sang, og saa var det rart at faa Lov til at strække Benene lidt inden Aftensmad. Nu var der saa igen Tid til at opfriske gamle Minder og gaa rundt og gense alle de Steder, vi kendte saa godt.

Efter Aftensmad stod den paa Skovtur. Vi var ble-

ven indbudt til Friluftsteater i Præstens Skov. Kl. 8 var vi samlet derude, og saa spillede seks gamle Elever kvikt og fornøjeligt „Paa Kastelsvolden“. Da Forestillingen var forbi, var der Tid til lidt Sangleg og „Tre Mand høj“, hvorved hele Selskabet blev saa godt rystet sammen, at vi næsten syntes, vi alle kendte hverandre. Men snart bebudede Fru Birkelund, at hvis vi snart vendte tilbage til Skolen, var der Rødgrød at faa, og saa gik det i Trav hjem fra Skoven til Rødgrøden. Der fik vi talt op, hvor mange der var mødt fra hver Vinter, og vi sang nogle Sange. Til sidst blev der ryddet ud af Salen i en lynende Fart, og saa gik Dansen lystigt et Par Timer efter Knud Spillemands Violin.

Da vi cyklede hjem, var vi trætte, men der var højt Humør, og vi var enige om, at det var en Festdag, som det var værd at være med til.

Lidden Højlund.

At være sig selv —
eller at være sig selv nok.

De fleste Mennesker mener sikkert, at det er godt at kunne være sig selv under alle Forhold, og man er enige om, at for at kunne det, maa man have en personlig Opfattelse af Tingene, saa at man ikke lader sig paavirke af alt tilfældigt.

Saa er der ogsaa blevet sagt, at der kunde være en stor Fare ved det ogsaa, for fra det at være sig selv og til at være sig selv nok, var der kun et lille Skridt.

Det skulde altsaa være en Vej, vi kunde gaa et Stykke frem ad, indtil vi var naet til at blive os selv,

men gik vi et Skridt videre, kom vi for langt ud og blev os selv nok.

Det er vist ikke med Overlæg at nogen vælger den Vej, der fører til, at man bliver sig selv nok; det er snarere en forkert Opfattelse af det at være sig selv, der fører en ind paa den Vej. Det at tro, at man for at være sig selv skal naa Maalet ved egen Hjælp er en Lygtemand, som Trolden [Per Gynt: Trold, vær dig selv nok] har ude for at føre Mennesker ind paa den forkerte Vej.

Der gives Mennesker, der mener, at hvis de skal være sig selv, da maa de vise det derved, at de er helt uafhængige af alt og alle. Har de en Mening, maa de blive ved at holde fast paa den.

Gør man det, idet man har indset Rigtigheden af det nye, tager man det første Skridt ud i det at være sig selv nok.

Alt det, der vil forlede til den Tro, at man for at være sig selv ikke maa modtage noget eller lade sig paavirke af andre, er af det onde. Det er Trolden, der vil friste til at være sig selv nok, saa der lukkes af for alt det, der ellers kunde give Livet Fremgang og Vækst.

Andre igen siger, at for at være sig selv og vise sig, som man er, maa man aldrig overfor nogen tilkende-give Følelser, som man godt ved ikke er ens hele Væsen og Natur. Selv om der hos os bør Ønsker om at kunne være god mod andre, saa føler vi dog, at vi inderst inde ikke er saa gode, og skal vi være os selv, da maa vi vise det frem, som ikke er saa kønt. Paa den Maade kommer man ofte til at vende den haardeste Side af ens Natur ud mod sine Omgivelser og støder dem bort, der kunde være blevet ens Venner.

Inderst inde ligger godt nok et Ønske om, at man ganske anderledes kunde komme i Forbindelse med Mennesker, være venlig og hjælpsom mod dem, men

saa lyder: „Vær dig selv“ og man vender igen den mørke Side ud.

Den egentlige Kerne kommer man vist først til, naar man spørger sig selv: Hvad er Sandheden for dig? Hvor er dit eget inderste Ønske? Hvad er det, du inderst inde ønsker at give Plads i dit Liv?

Man bliver saa klar over, at de to Sider i Virkeligheden er Modsætningen mellem godt og ondt, og man spørger igen sig selv: „Hvor naar er du i Pagt med dit eget inderste Ønske, er det, naar du viser den haarde Side — eller er det, naar du ønsker at gøre godt?“

Og føler man saa, at i ens inderste Selv lever Ønsket om det renere, sandere og bedre, da maa man ogsaa tro, at for at være sand og være sig selv maa man glemme alt det, der hæmmer det lyse. Ja, allerinderst ligger Ønsket om, at Trolden maa blive overvundet.

Men skal vi være fuldt sande, maa vi ikke lade det blive ved Ønsker alene, — Ønskerne maa omsættes i Handling, hvis de skal faa Næring til Liv. Vi vil da føle, at jo tiere vi omsatte Ønskerne i Handlinger, jo gladere var vi, og jo mere var vi os selv.

Saa vil vi da ikke være bange for at sætte vor Hjælp ind, hvor vi kan, og vi vil heller ikke være bange for at leve sammen med alt det nye og store, der kommer til os gennem andre, for vi ved, at jo dybere man ønsker at være sig selv, jo mindre bliver man sig selv nok.

Venlig Hilsen
eders

Johanne Jensen.

Lidt fra Tusindaarsfesten.

Naar jeg nu skal skrive lidt til Elevskriftet, bliver det selvfølgelig om Tusindaarsfesten paa Tingvalla, som lige er overstaaet. Vi har haft et meget heldigt Vejr til Festen, de sidste Dage har været de varmeste i hele Sommeren. Det siger nu ikke saa meget efter danske Forhold. Vi er fire danske Piger her i Reykjavik (der er selvfølgelig mange flere danske Piger her i Byen, men fire er altsaa Skolekammerater) og har alle været med til Festen. Onsdag Aften d. 25. Juni kørte vi fra Reykjavik i Lastbil. Vejret saa lidt graat ud, og lidt efter begyndte det ogsaa at regne, men des mere straalende var vort Humør. Nu skulde vi jo rigtig ud at se og opleve noget.

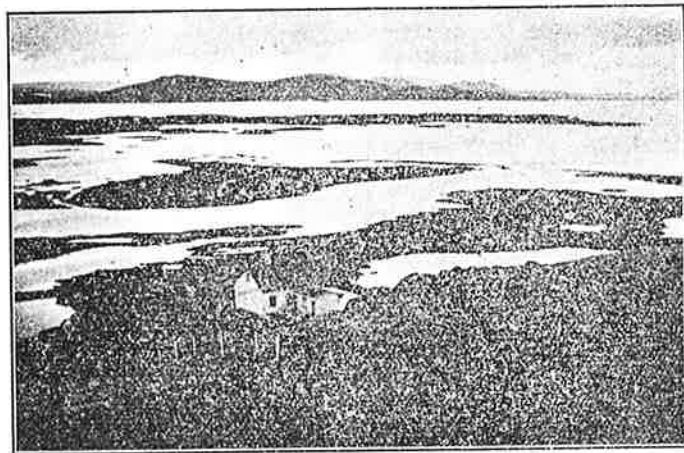
Der er lige lavet ny Vej til Tingvalla. Efter islandske Forhold er det en herlig Vej. En Dansker vilde kalde den rædsom, den er saa smal, at to Biler næppe kan passere hinanden.

Efter ca. 1½ Times Bilkørsel naaede vi Tingvalla, da vi kørte langs Tingvallavatn, Islands største Indsø, siger en af Rejseselskabet pludselig til os: „Kan I se Skoven, nu kører vi i Skoven.“ Vi kiggede ud af Vinduene, men kunde ikke faa Øje paa det mindste Træ, endsige Skov. Endelig opdagede vi nogle smaa træagtige Vækster ca. 25 cm høje, der voksede op ad Skraaningene ved Vejen. Det var det, de kaldte Skoven.

Kort efter standser Bilen ved Almannagja'. En Gja' er en dyb Revne ned i Fjældet. Almannagja' er den største paa Tingvalla, ca. 1 Mil lang og mellem 20 og 30 m dyb. Nu havde vi 4 km at gaa, inden vi kom til Teltbyen. Det var en smuk og herlig Spadseretur ned gennem Gja'en, hvor Klippevæggene staar stejlt til begge Sider. Lidt efter er vi ude paa Sletten, og snart naar vi den første af de fire Teltbyer, ca. 1800

Telte var i de Dage rejst paa Tingvalla. Endelig naar vi vor By, som ligger længst ude. Der er baade Gade- og Hus-(Telt)numre, for at man ikke skal fare vild. Regnen vedbliver at sive ned, og vi gaar derfor ret hurtigt til Ro med Ønske om Tørvejr næste Dag.

Vejret bedrede sig betydeligt i Løbet af Natten. Efter at have gjort et hastigt Toilette ved en Vandhane, vandrede vi alle glade og højtidsstemte til Festen, som blev indledet med Gudstjeneste af Biskoppen i Almanna-

gja'. Prædiken fik vi ikke meget ud af, den var selvfølgelig paa islandsk, og derfor uforstaaelig for os. Men det var et malerisk Syn at se de Tusinder af Mennesker samle sig rundt omkring paa Klipperne, og Biskoppen staaende paa den 20 m høje Prædikestol, som næsten er naturligt dannet af Fjældet. Efter Gudstjenesten gik vi alle i Procession til Lovbjerget, hvor Festen blev aabnet og Gæsterne budt Velkommen. Tingvallakoret sang nu Islands smukke og stemningsfulde Nationalsang „Vort Hjemlands Gud“. Og

saa var der ellers Taler og Sang hele Dagen, kun afbrudt af Maaltiderne. Om Aftenen skulde der være Glima; men paa Grund af Vejret blev det udsat. Det regnede og blæste, og Bjergene rundt omkring var snart helt hvide af Sne paa Toppene. Fredag Formiddag begyndte med Tale og derefter var der en Kapridning, som vi desværre ikke kom med til paa Grund af, at de begyndte, før vi havde beregnet.

Saa gik vi en Tur i „Skoven“ i Stedet for. Skov er nu ikke det rigtige Ord, vi kan nemt se over Trætoppene alle Vegne, saa man maa snarere kalde det Krat.

I det hele taget gik vi meget rundt paa Fjældene, ved Søen og fotograferede og glædede os over den Skønhed vi havde for Øje. Island er jo et meget smukt Land med en storslaet Natur.

Om Eftermiddagen holdt de Tingmøde, som de gamle Vikinger havde holdt det i 930. Det havde vi glædet os meget til at se, men det blev lidt af en Skuffelse. Vi saa jo Altingsmændene komme gaaende i de gamle Dragter, men ellers sad de ned i en Halvcirkel det meste af Tiden, medens en af dem stod og talte. Kl. 9 Aften var der Gymnastikopvisning af 16 Piger og 16 Karle fra Reykjavik. Der er én Ting, man savner ved Islændernes Gymnastik, og det er Sangen, der er hverken Sang eller Musik, naar de marscherer ind. Bagefter var der Glima, Islændernes Nationalsport, som de er vældig stolte af. Glimakongen blev ogsaa hædret efter alle Kunstens Regler.

Til sidst kom 70 Smaadrenge og -piger ind i Nationaldragter og dansede Folkedanse og Sanglege. De var søde og morsomme at se paa, og saa sang de hele Tiden. De vakte ogsaa et velfortjent Bifald for deres flinke Præstation.

Lørdag Eftermiddag var der igen Gymnastikopvisning, denne Gang var der et stort Karlehold paa 90 og

et lille Pigehold fra Akuryri. Umiddelbart derefter sang Landskoret en Mængde flerstemmige Sange. Sang var der ellers ret ofte paa Programmet Dagen igennem. Nu skulde der være en Svømmeopvisning, og Folk begyndte at strømme sammen nede ved Søen. Af en eller anden Grund blev den ikke til noget. Saa gik vi lidt rundt og kom tilfældigvis hen, hvor Bilerne holder til. Der var en Bil lige ved at køre, de manglede bare et Par Passagerer og spurgte om vi vilde med. Festen sluttede ganske vist først to Timer senere, men det kunde ikke interessere os at høre den Afslutningstale, og saa tænkte vi tillige, at det maaske blev vanskeligere at faa Bilplads senere. Der var nu ellers ikke megen Trængsel nogen Steder, man mærker ikke de 30,000 Mennesker (flere end der nogensinde før har været samlet paa Island) i de storslaede Omgivelser, hvor der er saa megen Plads.

Efter en fornøjelig Biltur, hvor vi sad og sang dansk, mens de andre Passagerer sang islandsk, var vi atter i Reykjavik, en Del trætte, men en stor Oplevelse rigere.

Der er det gode ved Islændernes Fest, at der er ikke spor af Gøgl, og der er ingen Spiritusudskænkning, saa man ser ingen fulde Mennesker, to Ting, man desværre ser for meget af i Danmark.

Venlig Hilsen til gamle Elever og Kammerater fra

Olga Bek, Island.

Cykleturen 1930.

„Hvor skal Cykleturen gaa hen i Aar?“ er altid et af de brændende Spørgsmaal ved Elevmødet. Forskellige Forslag bliver fremsat, og det, der vinder størst Tilslutning, bliver vedtaget.

I Aar faldt Afgørelsen meget let, idet et overvejende Flertal ønskede at komme til Bornholm. Det kan synes noget af en Selvmødsigelse at tale om Cykletur til Bornholm, da ca. Halvdelen af Rejsen foregaar til Søs. Og dog — vi cyklede, Først den lange og meget ensformige Vej til København. Men Kedsomheden fjernede vi ved at gøre smaa Afstikkere til Siderne eller ved at gøre Ophold forskellige Steder for at faa de betydeligste Seværdigheder med.

I Sorø saa vi den ærværdige gamle Klosterkirke og var inde i den. Der holdt Kantor Larsen et udmærket Foredrag om Kirkens Historie og dens Hovedseværdigheder. Han viste os Biskop Absalons Grav og Trappen, der førte op til Cisterciensermunkenes Sovesal. Ad denne Murstenstrappe vandrede Munkene allerede Kl. 2 om Natten ned i Kirken for at holde Andagt. Det gav lidt at tænke paa. Uden for Kirken saa vi Fraterbrønden, den gamle Klosterbrønd, hvor vi slukkede vor Tørst, hvor Munkene slukkede deres, ja, hvor maaske selveste Biskop Absalon har slukket sin. Hvis man lytter her, kan man høre Stenene tale og fortælle sælsomme Ting. Man oplever et Stykke af Middelalderen. Vi saa naturligvis ogsaa Akademiet, Ingemanns Grav og Holbergs Monument.

I Fjenneslev var vi inde i Asser Rigs lille ejendommelige Kirke. Kirken med de tvende Taarne.

I Ringsted var vi inde i St. Bents Kirke, hvor Valdemarerne og Dronning Dagmar hviler. Mest Opmærksomhed vakte vist Dronning Dagmars Grav og de to Minder om Dagmar i Kirken: Vægmalier af Joakim Skovgaard og Broncerelieffet med dansk og tjekkisk Indskrift, som i Aar er skænket af Tjekkio-Slovakiet, der jo var Dronning Dagmars Hjemland.

Første Dag naaede vi Ousted Efterskole, hvor Pigerne kom til at sove paa Madrasser i Skolens Gymnastiksal, medens Drengene sov paa et Høloft i en

Bondegaard. Vi blev meget venligt og gæstfrist modtaget, og Skolen serverede før Sengetid gratis Rødgrød til hele Flokken, hvilket naturligvis blev modtaget med Jubel.

2. Dag besøgte vi først den prægtige Jættestue ved Øm, og derefter viste Mejeriejer Vald. Hansen, Ousted, os om i Ledreborg Park og den gamle Kongeby Lejre, der nu er en lille uanselig Landsby, men en Landsby med en minderig Fortid, hvorom en Del Minder endnu taler, bl. a. en ret anseelig Skibssætning lidt Øst for Byen.

Det næste Ophold gjorde vi i Roskilde, hvor vi saa den pragtfulde Domkirke. Men Pladsen tillader ikke, at jeg omtaler de mange historiske Minder, vi saa der.

Jo nærmere vi kom København, des voldsommere blev Trafikken, og jeg var en Smule nervøs for, hvorledes vi skulde klare os i København, men det gik udmærket. De unge var selv klar over, at der skulde passes paa, saa de holdt deres Pladser, hvilket jo ogsaa var absolut nødvendigt. Ved 5-Tiden naaede vi ned til Bornholmsbaaden, satte Cyklerne om Bord og blev lettet for al Bagage.

Derefter gik vi en Tur rundt i den gamle Bydel, indtil Baaden afsejlede Kl. 23.

Adskillige havde med nogen Ængstelse tiltraadt Sejlturen, da de var bange for Søsyge. Men Natten var stille, og Søen rolig, saa alle slap for Søsygens Kvaler.

3. Dag. De fleste vaagnede ret tidligt og nød fra Baadens Dæk det smukke Syn af Bornholm, der lig en Kæmpeskjoldpadde dukkede op af Østersøen. Ved 7-Tiden gik vi i Land i Rønne og besteg Cyklerne og trillede gennem det lave Sydland langs Kysten ad Dueøden til.

Lidt Syd for Rønne tog en Del et forfriskende Bad i den ikke altfor salte Østersø.

Ved Arnager gjorde vi Holdt for at se det lille Fiskerleje, Ø-Havnen og Klinten. Her indkøbte vi Proviant og indtog det første solide Maaltid paa Bornholms Grund i en græsklædt Lavning.

Ved Risebæk saa vi et Kalkbrud, hvor Ortoceratitkalken paa sin Overflade, som her var afdækket, havde tydelige Skurestriber fra Istiden. Det regnede en Del, og vi kørte derfor over Læsaaen uden at gøre geologiske Studier, uden at søge efter Graptolitskifer og bornholmske Diamanter. Regnen blev kraftigere, og vi var tilbøjelige til at mene, at vi maatte stryge Dueodden før hurtigst muligt at komme til Paradisbakkerne, hvor vi skulde overnatte. Ved Povlskirke gjorde vi Holdt og foretog en Raadslagning. Regnen havde taget lidt af, og Flertallet holdt paa, at vi skulde til Dueodde, altsaa kørte vi derved. Klitter og Sand var der nok af, men Sandet havde ikke den skærende Hvidhed, som det har i Solskin — alt var saa underligt graat i graat.

Snart forlod vi Dueodde og kørte til Neksø, hvor vi besøgte det store Sandstensbrud, Frederiks Stenbrud. Rundt i Byen saa vi de ejendommelige Sandstensdiger, der ogsaa ude paa Landet bruges som Gærde mellem Markerne.

I Neksø købte vi Masser af Proviant, som vi slæbte opad, stadig opad, til vi naaede „Fjældstauen“ i Paradisbakkerne. Her tog vi et ordentligt Foder, og det svandt betænkeligt i Provianten.

Efter endt Maaltid var vi ude at se paa Omgivelserne. Alle var betagne af Stedets ejendommelige Skønhed. Udsigten mod Syd var vidunderlig. Tæt under os havde vi Granitfjeld og Skov, længere nede saas en blaalig Dis over de vaade Marker, længst ude saas Fyrtaarnene paa Dueodde og det tilsyneladende

endeløse Hav. Enkelte søgte at fæstne Stemningen paa den fotografiske Film, men det mislykkedes — naturligvis. Ikke engang en Maler vil evne at gengive det paa sit Lærred. Der var ogsaa en egen Stemning over Ungdomsskaren, da den sad paa Hellen og sang nogle Aftensange.

„Fjældstauen“ ejes af Rektor Hartvig Møller, Hellerup, der gratis har stillet den til Ungdommens Raadighed. Det var glædeligt at se, hvor hensynsfuldt Ungdommen behandlede deres eget Hjem. Der var ikke skaaret i Træværket, og ikke skrevet eller tegnet paa de maledede Flader, men derimod var Fremmedbogen ordentlig overmalet og fuld af Vers og Billeder, men den er jo ogsaa til det samme. — Vort Selskab kvitterede for Husly med følgende Vers:

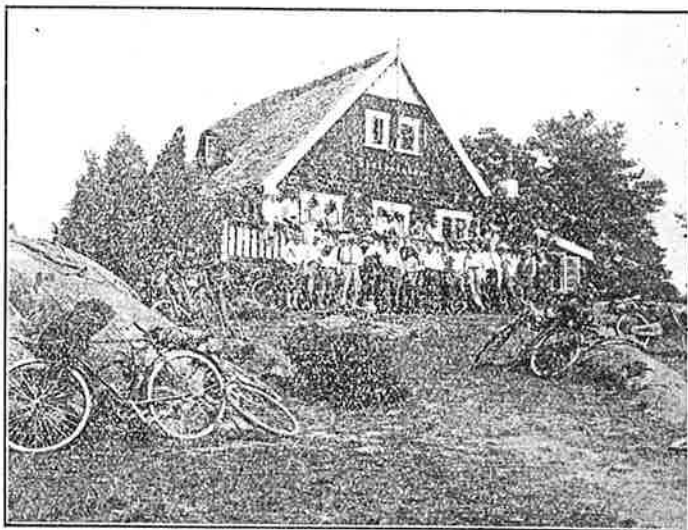
En Tak til ham, som skænkede
til Ungdom dette Hjem.
En Tak til dem, der bor her
og skaffer Orden frem.
En Tak til alle unge,
der før har boet her,
som ej paa Huset maaled
og ej i Træværk skar.
En Tak for Egnens Skønhed,
som os til Stedet bandt,
og sidst en Tak for Hvilen,
som vi paa Stedet fandt.

Sammen med os overnattede paa „Fjældstauen“ flere unge Danskere, Tyskere og en russisk Dame. Vore Drengene sov paa Opholdsstuen Gulv, Pigerne i Lavstuen, de øvrige fordelte i Biblioteket, Køkkenet og paa Loftet. Der var udmærket Ro, og alle sov vis udmærket.

4. Dag. Da vi om Morgenen skulde have Mad, viste det sig, at Theen var borte og Brødet næsten

spist op Dagen før. Det blev derfor et baade tørt og mangelfuldt Maaltid. Nogle tykke Rugbrødsskiver med Smør eller Marmelade paa.

Straks efter Morgenmaden gik vi paa Opdagelse i de vildsomme Paradisbakker. Først besøgte vi Rokkestenen, der trods sine 25,000 kg lod sig bevæge af en enkelt Mand. Derefter gennem Kodalen, hvor vi forvildede os, men det fik den heldige Fordel, at vi kom

til Heksens Bolig, hvor vi tydeligt saa „Heksens Dør“ i det lodrette Fjeld. Ved „Dybedal“, en smal Kløft med lodrette Vægge, saa vi under os Fuglekirsebærtræer med modne Frugter. Og „Troldestuerner“ med de fantastiske Formationer og Klippehuler maa i Aftenskumringen let kunne fremkalde Gysen i et modtageligt Sind. Her er uberørt Natur, Stilhed og Romantik. I „Ravnedalen“ saa vi tydelige Skurestriber i det

lodrette Granitfjeld. Og vi forstaa, at Isens Tryk har været vældigt. I „Majdalen“ var der en dejlig lille Sø ved Fjeldets Fod og Blaabær i Mængde. Ungdommens Fingre og Munde kom til at bære tydelige Beviser paa Bærrenes Fortræffelighed.

Over Hedeflader med Ulvefod og enkelte Buske, gennem stejle Slugter og bredere Dale med Smaasøer naaede vi til Dronningen blandt Søerne, den dybe, stille, skovomkranste Sø „Gryden“, som vi havde en herlig Udsigt over fra Toppen af et Klippeparti. Tilbage til „Fjeldstauen“, hvor vi fik Bagagen læsset paa Cyklerne, og skrupsultne rullede vi nedad mod Kødgryderne i Hoppegaarden, hvor vi fik en god Modtagelse og fik de af Sult knurrende Maver bragt til Tavshed.

Om Eftermiddagen besøgte vi Øens Centrum, Almindingen. Fra Rytterknægtens Top nød vi det smukke Rundskue. Vi var ved „Lilleborg“ (Ruin siden 1259) og „Gamleborg“ samt i Ekkodalen, hvor Fjeldet hæver sig ca. 20 m lodret op over Engdalens blomsterfyldte Græsdække.

Paa Tilbagevejen lagde vi Mærke til, at Regnsporterne fløjtede saa tungsindigt, og vor Vært paa Hoppegaarden erklærede, at det betød Regn — og han fik Ret, desværre.

5. Dag. Havregrøden var sat til Livs, Cyklerne eftersete, og vi styrede forventningsfulde mod Nord. Ved „Louiselund“ gjorde vi Ophold for at se Øens største Samling af Bøvetastene (70). Den købtes af Frederik den 7. og fik Navn efter hans Gemalinde.

Videre til Østerlars med Øens største Rundkirke. En ejendommelig Kirkebygning med 3 Stokværk. Kirkehuset nederst, „bombsikkert“ Rum uden Vinduer i 1. Stokværk og Fæstning med Skydeskaar og Skoldehuller i øverste Stokværk. Samtidigt Gudshus og

Fæstning, hvor Middelalderens Folk søgte Beskyttelse baade mod indre og ydre Fjender.

Derfra til Gudhjem, Øens ældste Fiskerleje, hvorfra der endnu fiskes meget, og hvor der er mange Silde-røgerier.

Her lejede vi 3 Lastbiler, som kørte os til Rø. Der nød vi Middagsmaden paa en Græsmark ved Stationen og havde et lystigt Samvær med et jydsk Husmandsselskab, der sang jydsk for os, mens vi sang fynsk for dem. Hvem glemmer den tykke „I. P. Møller uden System.“

Fodturen blev dog Dagens største Oplevelse. Den vildt forrevne Skærgaardskyst fra Amtmandsstuen til Gudhjem besaa vi til Fods. Ingen vil glemme Helligdomsklippen, Lyseklippen eller den 50 m dybe, snævre, fugtigt klamme, bælgmørke „Sorte Ovn“.

I Bugten ved Salene var Sandstrand, og her tog Ungdommen sig et forfriskende Bad. Derefter kravlede vi over Røverborgen (ogsaa kaldet Maagestolene) og Djævlebroen, hvorfra vi snart naaede Gudhjem. Det var Meningen, at vi herfra vilde have været ved Randsklevskaaret, men paa Grund af begyndende Regnvejrgav vi det op og kørte lige til Hoppegaarden, hvor veldækkede Borde ventede os, og hvor Ungdommen havde en gemytlig Aften, der endte med en Svingom i Størstuen.

6. Dag. Hele Natten havde det øsregnet, styrtregnet, plaskregnet, og det blev ved hele Formiddagen. Humøret stod ikke højt. Dog bragte et lystigt Soppes- og Badeliv i Hoppegaardens Have Afveksling i Ensformigheden. Om Eftermiddagen blev Vejret bedre. Vi lejede 2 Rutebiler og 1 Luksusbil og kørte saa til Hammerhus, Danmarks mest omfattende Slotsruin, bygget af Ærkebispens i Lund.

Tiden var løbet fra os, Besøget blev derfor forhastet,

men vi fik dog et godt Indtryk af en Middelalder-Fæstning.

Fra Hammershus kørte vi til Jons Kapel, hvor vi klatrede ned ad den stejle Trappe til Talerstølen og Hulen, hvor den hellige Jon efter Sagnet skal have boet. Vi betragtede ogsaa den lodrette Hvidklæv og var inde i et Par tørre Ovne. Atter i Bilerne og gennem Hasle til Rønne. Der sluttede den egentlige Bornholmstur.

Kl. 23 forlod vi Rønne. Natten var stille og Søen rolig, derfor blev Sejlturen til København behagelig.

7. Dag. Efter at vi havde nydt en solid Morgenmad paa Grundtvigs Hus, cyklede vi ad Hovedgaden over Frederiksberg Bakke bort fra København.

Paa Hjemturen gæstede vi atter Ousted Efterskole, hvor vi indtog vort Middagsmaaltid, i Tuel Sø ved Sorø badede vi og naaede inden Aften Slagelse, hvor vi overnattede.

8. og sidste Dag besøgte vi Antvorskov Højskole, hvor Forstander Nørgaard elskværdigt viste os om. Derefter besøgte vi Ruinerne af Antvorskov Kloster, et Johanitterkloster, der baade havde Riddere, Prædikanter og Sygeplejere inden for sine Mure. Her læste Hans Tavsens nogen Tid. Senere kom Klosteret under Kronen og blev en Kongsgaard. Frederik den 2. døde her.

I Slagelse saa vi den gamle Latinskole, hvor bl. a. Ingemann, og H. C. Andersen gik i Skole. Nu er den Politistation.

Vest for Slagelse besøgte vi Hellig Anders' Høj med det gamle Krucifiks. Og derfra gik Turen lige hjem.

Paa en saadan Tur opdager man, at vort Land har en rigt afvekslende og skøn Natur samt en Mængde værdifulde historiske Minder.

Vi saa meget, hørte meget og oplevede meget. Derfor vil Turen huskes længe.

P. Birkelund.

Sommerferie og Regnvejr.

Klokken kunde vel være 7, da jeg Torsdag Morgen vaagnede paa Hoppegaardens Høloft, hvor de mandlige Deltagere af „Efterskolens Sommerudflugt til Bornholm“ havde Indkvartering i to Nætter. Alle sov højlydt. Regnen strømmede ned og sivede gennem det utætte Tag, saa vi alle var mere eller mindre fugtige. „Herlige Udsigter for Dagen!“ tænkte jeg, og vilde atter til at sove; men det blev der nu ikke noget af, for nu begyndte Kammeraterne at vaagne, en for en stak de Hovedet ud af Posen, gned Øjnene, kom med en Bemærkning om, at det regnede, fik en Tak for Oplysningen, dukkede atter ned i Posen, for lidt efter at komme helt ud af den, og snart rodede hele Slængget rundt i det vaade Hø paa det halvmørke Loft, smaaskændende paa hinanden af bare Ærgrelse over det daarlige Vejr. Naa, men endelig skulde vi da ned og have Havregrød, og her ved Bordet blev Dagens Plan saa lagt, og det foresloges ikke at tage fra Gaarden før Kl. 3, og da køre i Bil, i Regnvejrstilfælde direkte til Rønne, og ellers om af Allinge, Sandvig, Hammeren og Hasle, og med den Besked gik vi atter i Høet for at sove; det blev ganske vist en noget urolig Søvn, særlig da en af Gaardens Karle kom op og hjalp os. Endelig ved 11—12-Tiden blev det Tørvejr, og vi stod atter op eller rettere steg ned, og her mødte os et opmuntrende Syn, saa at sige alt stod under Vand. Aaen, som løb gennem Dammen nede i Haven, buldrede afsted som nogen Fos, Vandet i Dammen var stegen ca. 1 Meter og oversvømmede et stort Stykke af Haven. Det var jo noget for det sidste Skud af Vikingeslægten, og snart var baade Baaden og en Bro, som havde ligget over Aaen, men som Vandet havde løftet af, bemanded. Broen kunde kun

bære én, men skulde bære to — naturligvis Piger —, og snart sank den ene da ogsaa lige saa stille i Baljen. Det tog dog ikke Modet fra den anden, og lidt efter gled Nummer to. Men Nutidens Kvinder er standhaftige, og lidt efter stillede de atter, men nu i Badedragt, og nu skulde de nok sørge for, at de mere søstærke Mænd, der sejlede rundt i Baaden, ogsaa skulde faa en Dukkert. Det lykkedes kun delvis, idet kun én gik udenbords, inden de naaede at slippe i Land. Et Øjeblik efter stillede ogsaa de i Badedragt, og snart svømmede de fleste af Banden rundt i det varme, mudrede Regnvand.

Snart blev Klokken imidlertid tre, og vi sagde Farvel til Hoppegaardens gæstfrie Beboere med samt deres Kødgryder og Høloft.

Tage Møller.

Rejsen og Maalet.

Ethvert virkeligt ungt Menneske har en ubændig Lyst til at komme ud i Verden, ud at prøve Vingerne, sprænge alle de hæmmende Baand, som holder næsten hver enkelt fast. Der er en Higen efter at komme ud at se, om alt i den vide Verden former sig paa samme Vis som i den undertiden lidt kvalme Ravnekrog, hvori man selv er vokset op.

Der kan være Tale om flere Slags Rejser; men lad os tænke paa de længere Ferierejser eller Søndagsudflugter! Man har det ligesom paa Fornemmelsen, at man skal have „Ranslen paa Nakken og Staven i Haand“ og ud at tumle sig i den frie Natur paa samme ubændne Maade som Fuglene. Man søger at løsrive sig fra de daglige Sorger og Bekymringer, ikke

tænke paa den Dag i Morgen, men kun leve i Nuet. Alle de Pligter og Tanker, man maaske pines med til daglig; skal glemmes; man vil „løse sin Aand“ fra de strammende Baand“. — Der er noget vist spændende ved en saadan Rejse; men langt mere interesseret i og spændt paa, hvad Fremtiden vil bringe, er man, naar man bestemmer sig til at drage ud fra Hjemmet, ud til fremmede Forhold for at dygtiggøre sig til den Gerning, man har valgt. Det er jo en Rejse, de allerfleste foretager, og alle husker vi Forberedelserne til dette store Spring ud i Livet. Med Kufferten pakket med det nødvendige „Kluns“, og Sindet fyldt med den friske Ungdoms sprudlende Humør og en fast Tro paa, at der i Samfundet ogsaa er Brug for os, drager vi glade og med spændte Forventninger ud i Verden, ud at staa paa egne Ben, ud for at opleve Eventyr, finde smukke Idealer, sætte store Maal at kæmpe for. Ja, „man maa leve sit Liv i det korte Sekund“, se at faa noget ud af det og ikke døvne det væk. Nej, hellere maa vi døje lidt ondt en Gang imellem end forspilde Livet, vi er det kun skænket én Gang.

Vi drager ud paa Cykletur, Fodtur eller hvad det nu er, sætter os et Maal for Rejsen, naar det og sætter et nyt længere ude og søger at naa det. — Paa samme Maade har vi i Livet, vi lever, sat os Maal, som vi arbejder for at naa, og hvis vi saa, maaske efter megen Møje og stort Besvær, naar det, maa vi ingenlunde lægge Hænderne i Skødet og sige som saa: „Nu har du naaet det, du har slidt og kæmpet for, og nu skal du til at nyde Livet.“ Nej, saa sætter vi os et nyt Maal længere fremme og tager med god Vilje og friskt Mod fat paa at naa dette og saadan fremdeles.

Man maa aldrig i Livet blive træt af at kæmpe for nye gode Maal, Ideer eller Idealer; „man maa rive sin Aand fra de stændende Baand og ta' Ranslen paa

Nakken og Staven i Haand“ og arbejde trøstigt fremad, og hvis Trangen og Lysten til det er virkelig levende til Stede, skal der nok vindes Sejr til sidst.

De bedste Hilsener!

Jens P. Isen,

Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Redaktørens Røst.

Arsskriftet fremtræder i Aar i en ny Skikkelse. Den smukke, stilfulde Forside er tegnet af Erling Bek, det er et Arbejde, der gør sin Mester Ære. Af Billeder er der maaske ikke saa mange, som man kunde ønske, men vi maa tage Hensyn til de økonomiske Forhold, de bliver nok bedre til næste Aar. Jeg mener, at vi har Lov til at være en lille Smule stolte, af det vi har naaet; men vor Forenings stadige Fremgang er et Maal, vi bør holde os for Øje. Vi er tilsyneladende kommet godt i Gang, saa vi kan regne med en jævn og fortsat Stigning i Medlemstallet; men derfor maa vi ikke sætte os til rette i Lænestolen og hygge os ved Tanken om at have medvirket til at sætte Gang i et godt Foretagende. Vi maa arbejde videre for at faa gamle Elever med. Der er sikkert mange der gerne vil støtte Foreningen, naar de blot bliver opfordret.

Jeg tror ikke, der er mange af Ringe Efterskoles gamle Elever, uden de med Glæde og Taknemmelighed tænker tilbage paa den Tid, de har tilbragt paa Skolen; og hvem vil ikke gerne medvirke til at andre unge, der gerne vil, men maaske ikke har Raad dertil, kan faa Del i det Udbytte og den Glæde, man

har af en Vinter eller to paa Ringe Efterskole. Hvis de nuværende Medlemmer af Elevforeningen gør et maalbevidst Arbejde for at faa Medlemstallet forøget, ligger det utvivlsomt indenfor en overskuelig Fremtid, at den økonomiske Stilling bliver saa god, at der kan gives Understøttelse til trængende Elever. Men dette Arbejde bør gøres, vi maa ikke slaa os til Ro med de 40—50 nye Medlemmer, som vi sandsynligvis kan regne med hvert Aar. Vi maa have de ældre Elever med; mange af jer, der er med i Foreningen, har sikkert ældre Søskende og Bekendte, som har været paa Efterskolen, men som endnu ikke kender noget til Foreningen. Vis dem Aarsskriftet, og giv dem en Opfordring til at melde dem ind, i de allerfleste Tilfælde vil de gøre det, alene Aarsskriftet er jo Pengene værd, og for hvem, der har en lille Smule Tilknytning til Skolen, vil dette lille Hefte altid have nogen Interesse.

„Elevforeningens stadige Fremgang“ er det Maal, vi arbejder for, og det har det gode ved sig, at det kan vare uendelig.

Med Ønsket om en glædelig Jul, og Haabet om at det maa bidrage til at forøge Interessen for Elevforeningen, udsender vi dette Aars Elevskrift.

Bernhard Rasmussen.

Husk Elevmødet den 7. Juni 1931.

Aaret, der svandt.

Aaret, der svandt, blev i mange Henseender indholdsrigt. Lad os begynde med Begyndelsen og saa lade Begivenhederne passere forbi i den rigtige Rækkefølge.

Først lidt om Aabningsmødet. Det blev ikke før den 4. November, da den 3. jo var en Søndag, og Søndagen er en Hviledag. Gymnastiksalen var fyldt til sidste Plads af Eleverne og deres nærmeste Familie. Vi tager ikke gerne mere end 50 Elever, da det er nok, men ved en „Fejltagelse“ fik vi 54, og endda maatte vi sige nej til nogle. Der var 34 Drengene, men da det er for mange til et Hold, baade til Gymnastik og i Husflid, maatte vi have en Lærer mere, end vi plejer at have. Lærerpersonalet bestod saa af de 3 „faste“ samt Lærer P. Isen (2. Vinter) og Lærer Gunnar Mortensen, som I alle ved lidt om fra Aarsskriftet i Fjor. De to unge Lærere havde saa hver sit Hold, som de fulgte baade i Husflid og Gymnastik, og Konkurrencen mellem Holdene var drabelig — de vilde naturligvis begge være de bedste. Men da der til sidst udtoges et Elitehold til Gymnastik af begge Holdene, blev der taget nøjagtig lige mange af hvert Hold, saa Væddekampen blev uafgjort.

Det ene Gymnastikhold dyrkede desuden Folkedans med stor Iver hele Vinteren sammen med Pigerne, ledet af Frøken Jensen.

Den 5. Februar havde vi den sædvanlige Odense-tur. Vi besøgte Stiftsmuseet og St. Knuds Kirke, og om Aftenen var vi i Teatret, hvor vi saa Morten Korch's Skuespil „Affæren i Mølleby“. Det tog de unge helt. Nogle indlevede sig saa stærkt i Teaterlivet, at de følte de slumrende Kræfter vaagne. Og Følgen blev, at de bad, om de ikke maatte faa Lov til at prøve at opføre et Diletantstykke paa Skolen. Hvad de naturligvis fik Lov til. Men Kræfterne viste sig at være saa mange, at de ikke kunde nøjes med eet, men maatte have hele to Stykker opført.

Lørdag den 22. Februar spilledes de to indøvede Stykker „Lille Nitouche“ og „Kvindelist“ for Aftenskolen og Efterskolen. De spillende gjorde deres

Ting godt og vandt naturligvis vældigt Bifald. Derefter opførte Lærerne Isen og Mortensen en Art Revy, hvor de tænkte sig 20 Aar frem i Tiden og forestillede to Elever, der havde oplevet en Mængde vidunderlige Ting. Nu træffer de hinanden efter 20 Aars Forløb og mindes de gamle Dage paa Skolen og deres gamle Klassekammerater. Der faldt mange træffende, men harmløse Bemærkninger, der naturligvis vakte vild Jubel.

Søndag den 23. Februar spillede de samme to Stykker for Skolebørnene og Forældre kredsen. I Stedet for Revyen, der ingen Interesse havde for uindviede, spillede et lille Forbryderforhør, der var saa voldsomt, at det gik Forældrene paa Nerverne, medens Børnene syntes, at det var det bedste af det hele. Den bærende Kraft i Opførelserne var Lærer Mortensen, der baade spillede Forbryder, Sanglærer og gammel, døv Tante. Og han gjorde det hele særdeles godt.

Den 26. Marts havde vi Eksamen, som jo slet ingen Eksamen er. Men den fremkaldte dog synlig Nervøsitet hos mange af Eleverne. Flere Dage i Forvejen havde adskillige rystet og bævet — her som i mange andre Tilfælde var Forberedelserne de værste.

Den 27. Marts havde vi Gymnastikfremvisning af syv Hold og bagefter vort aarlige Bal.

Dagen derpaa havde vi en fælles Udflugt pr. Cykle. Flertallet havde stemt for „Herregaardsturen“ og da cyklede vi saa over Kværndrup, Mullerup, Gudbjerglund, (hvor Frokosten blev fortæret), Gudme, Broholm, hvor vi var inde i Museet og saa Blokhuset, der er forarbejdet med Stenalderværktøj — det vil af mange huskes længe.

Derefter gik Turen til Hesselagerstenen, Danmarks største Sten! Vi var ogsaa inde at se Hesselagerinteressante gamle Kirke.

Videre til den romantiske gamle Renæssanceborg, Rygaard, som blev stormet og erobret af en interesseret Ungdom. Derfra gennem den store Park ved Glorup, og gennem Ørbækklunde, hvorfra vi Resten af Vejen fulgte Landevejen Ørbæk-Ringe. Det var mange Herregaarde paa en Dag og ca. 70 km paa den første Cykletur. Alle klarede Turen godt. Men Dagen efter — ved Skolens Afslutningsfest — udeblev Følgerne ikke. For Eliteholdet som gerne vilde vise Forældrene, hvad Gymnastik det kunde lave, var for tungt og trætt, saa det naaede ikke, hvad det ellers kunde.

Vinterens Arbejde var endt, og Eleverne spredt for alle Vinde, men den 15. Juni samledes de fleste af dem igen ved det aarlige Elevmøde, som jeg kun skal nævne, da det foran er beskrevet af Lidden Højlund.

Paa Elevmødet bestemtes den aarlige Cykletur, som skulde vare i Dagene 20.—27. Juli. Bornholm valgtes som Maal. Turen er beskrevet et andet Sted i Aarskriftet.

Nu staar vi saa foran en ny Vinters Arbejde. Det er gaaet godt med Indmeldelserne i Aar, saa vi faar fuldt Hus, hvad vi naturligvis er glade for. At vi har maattet sige nej til nogle, er jo ikke saa rart, men det blev nødvendigt, da hverken Eleverne eller Lærerne kan arbejde tilfredsstillende i et overfyldt Klasseværelse.

Modtag vor Hilsen og Tak. En rigtig god Julefest ønsker vi jer alle.

Dorothea og Peter Birkelund.

Ringe Efterskole, den 1. Oktober 1930.

Elevforenings Generalforsamling

afholdtes den 15. Juni 1930.

Af Beretningen fremgik det, at Elevforeningen den 15. Juni havde et Medlemstal paa 102. Deraf var 45 fra sidste Vinter.

Foreningen har udsendt et Aarskrift til Medlemmerne. Lovforslaget, som er udarbejdet af Bestyrelsen, blev enstemmigt vedtaget.

Ved Bestyrelsesvalget afgik *Lidden Højlund* ved Lodtrækning, men blev genvalgt. Nyvalgt blev *Asta Østergaard Andersen*, Rudme, Elev fra 1924—25 og 25—26. Som Repræsentant for Elevholdet 1929—30 indtraadte *Jens Knudsen*, Hjaltese. Til Revisor valgtes *Jakob Nielsen*, Gestelev, og *Tage Møller*, Ørbæk.

Poul Madsen oplæste Regnskabet, som godkendtes.

Lidden Højlund.

Elevforeningens Love.

§ 1. Ringe Efterskoles Elevforening, som stiftedes ved Elevmødet den 9. Juni 1929, har til Formaal at vedligeholde Forbindelsen mellem Skolen og Eleverne, og gennem et Aarskrift at bevare Sammenholdet mellem Eleverne indbyrdes.

§ 2. Medlem af Foreningen kan enhver blive, der er eller har været Elev eller Lærer paa Ringe Efterskole.

§ 3. Medlemsbidraget er 1,50 Kr. aarlig og opkræves ved Aarskriftets Udsendelse pr. Postopkrævning.

§ 4. Bestyrelsen bestaar af 4 Medlemmer, samt 1 Repræsentant valgt for et Aar af sidste Vinters Elever. Bestyrelsesmedlemmerne vælges for 2 Aar. Genvalg kan finde Sted.

§ 5. Sidste Vinters Elever har ingen Stemmeret til Bestyrelsesvalg, da de har 1 Repræsentant i Bestyrelsen,

§ 6. Bestyrelsen vælger selv sin Formand, Kasserer og Redaktør, og ordnet Elevmødet i Samraad med Birkelund.

§ 7. Generalforsamling afholdes samtidig med Elevmødet. Regnskabet aflægges, og 2 Revisorer vælges.

Regnskab for Ringe Efterskoles Elevforening 1929—30.

INDTÆGT

1. Medlemsbidrag			
a. Kontant	Kr.	165 00	
b. Postgirokontoret	—	24 00	
			Kr. 189 00
2. Renter			
a. Postgirokontoret	Kr.	09	
b. Andelsbanken	—	43	
			52
			Kr. 189 52

UDGIFT

Porto	Kr.	3 12	
Trykning af Elevskriftet	—	80 00	
Tryksager	—	4 00	
			Kr. 87 12
			Kr. 87 12

FORMUE anbragt:

Gislev Andelsbank, Bog Nr. 474	Kr.	65 43
Postgirokonto Nr. 10211	—	24 09
Kassebeholdning	—	12 88
	Formue...	Kr. 102 40

BALANCE

Indtægt	Kr.	189 52	
Udgift			Kr. 87 12
Formue			— 102 40
	Kr.	189 52	Kr. 189 52

Ovenstaaende Regnskab er gennemgaaet og fundet rigtigt.

Den 15. Juni 1930.

Jakob Alfred Nielsen.

Tage Møller.

Tilgaaede Medlemmer Oktbr. 1929—Novbr. 1930.

Biihl, Holger, Grnasten, Sønderjylland
Bonde, Jan, Herringe pr. Rudme
— Olav —
Bomholt, Arne, Mullerup pr. Gudme
Brinch, Børge, Hølev pr. Marslev
Børsen, Hedevig, »Vesterbo«, Ryslinge
Bek, Uffe, Dekupør, »Intarsia«, Ringe
Carlsen, Magda, Gestelev pr. Ringe
Christensen, Elin, »Vesterlide«, Ryslinge
— Knud, Lindegaard, Sødunge pr. Ringe
Fischer, Poul, Vestergade 11, Ringe
Hansen, Jens, Rynkeby Hede pr. Ringe
— Verner, Højbygaard, Tyved, Svendborg
— Inger Buch, Rolighedsvej 12, Ringe
— Marie, Visby, Sønderjylland
— Harry, Lamdrup Station
— Gerda, Elektricitetsværket, Ringe
— Ingeborg, Nyvej 18, Ringe
— Marie, »Birkely«, Fjellerup
Henriksen, Kristian, »Aaholm«, Ørbæk St.
Højgaard, Sara, Rolighedsvej, Ringe
Højlund, Ellen, Amtssygehuset, Faaborg
Højmark, Anders P., Aarslev
Isen, P., Glamsbjerg Friskole
Jakobsen, Ellen, Bjerreby, Taasinge, Svendborg
— Agnete, Gestelev, Ringe
Jensen, Aksel, »Aulkjær«, Højby, Fyn
— Martin, Rynkeby, Ringe
— Thorkild, Kjellerup, Ringe
Johansen, Hans, Espe Tingskov pr. Højrup
Jørgensen, Gunnar, »Vilhelmsminde«, Hjallesø
— Ejnar, »Hasselgaard«, Herrested, Ørbæk
Knudsen, Jens, »Hestehavelund«, Hjallesø
— Anna Kirstine, Gestelev pr. Espe

Kruse, Gunnar, Ryslinge
 Kristiansen, Ernst, Bøgehoved, Ringe
 Larsen, Anna, »Agerupgaard«, Espe
 — Ejnar, Volderslev pr. Hjallesø
 Lundsgaard, Karl, Ryslinge
 Laursen, Rasmus, Fjellerup
 Mortensen, Thora, Nordgaards Allé 10, Herning
 — Lars, Sodinge pr. Ringe
 Møller, Tage, »Ørbækgaard«, Ørbæk St.
 Møllegaard, Kirstine, Aarslev
 Nielsen, Albert, Tvinde, Rynkeby
 — Jakob Alfred, Gestelev.
 — Anders E., Rynkeby, Ringe
 Olsen, Svend Aage, Refsvindinge
 Overgaard, Svend, Gullestrup, Herning
 Petersen, Inger, Elektricitetsværket, Ryslinge
 — Børge, »Vildmosegaard«, Tved, Svendborg
 — Herluf, Ny Krumstrup, Ringe
 — Erik, Kong-Gummerup Elektricitetsværk
 Rasmussen, Frode, Postgaarden, Revninge St.
 — Minna, Aarslev
 — Knud, Voldeislev pr. Hjallesø
 — Eva, »Bøgeskovgaard«, Rynkeby, Ringe
 — Inger Margrethe, Bolteskov, Ringe
 — Niels, Rynkeby, Ringe
 — Ester, Søbækgaard, Espe
 — Ejnar
 Refstrup, Frida, Urupgaard, Langeskov
 Rye, Anna, Nr. Broby
 Sandgaard, Karl, Rolighedsvej 15, Ringe
 Sinding, Otto, Vindinge Mark pr. Lamdrup
 Sørensen, Misse, Holstebro
 Weilgaard, Oskar, »Weilgaard« pr. Kibæk